

26 MAR. 2016

Sieradz, dnia

WUOZ-SI-A.5183.140.2016.KB

Urząd Miejski w Wieluniu

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi- Delegatura w Sieradzu – w związku z wystąpieniem o przedstawienie wytycznych konserwatorskich dla projektowanej adaptacji na cele kulturalne dawnego dworca kolejowego Wieluń - Dąbrowa - działając na podstawie art. 40 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1446, ze zmianami) przedkłada, co następuje.

Przedmiotem planowanych działań jest budynek dawnego dworca kolejowego, który został włączony do ewidencji zabytków i podlega z tego tytułu ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków).

Wykorzystanie zabytku na cele użytkowe może odbywać się na zasadach zapewniających trwałe zachowanie i właściwe wyeksponowanie jego wartości, w sposób gwarantujący zabezpieczenie i utrzymanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie. Oznacza to, że wszelkie działania związane z adaptacją budynku dworca nie mogą doprowadzić do pogorszenia stanu zachowania zabytku ani wpłynąć w niekorzystny sposób na jego wygląd, w tym na sposób ukształtowania bryły i dyspozycję architektoniczną elewacji, a także nie mogą w istotny sposób naruszać utrwalonego tradycją układu wnętrza, z charakterystycznymi dla pierwotnej funkcji elementami wystroju.

Zgodnie z brzmieniem art. 39 ust. 3 ustawy Prawo budowlane - pozwolenie na budowę w odniesieniu do obiektu budowlanego lub obszaru niewpisanego do rejestru zabytków, a ujętego w gminnej ewidencji zabytków, wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Uzgodnienie pozwolenia następuje w trybie współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej w oparciu o projekt budowlany określający zakres i sposób prowadzenia robót, w tym przewidziane do zastosowania materiały i technologie.

W odniesieniu do zakresu robót budowlanych przewidzianych do realizacji należy uwzględnić następujące warunki:

- Należy przyjąć zasadę zachowania, zabezpieczenia i utrwalenia oryginalnej substancji zabytkowej. Oznacza to, że naprawy, wzmocnienia i uzupełnienia należy wykonywać przy zastosowaniu tradycyjnych materiałów i technologii lub rozwiązań jak najbardziej do nich zbliżonych. Zastosowanie nowych (nowoczesnych) technologii dopuszcza się w sytuacjach uzasadnionych względami technicznymi, w braku historycznych odpowiedników, lub z powodu istotnych ograniczeń w ich stosowaniu - pod warunkiem, że nie będą w istotny sposób naruszać substancji zabytkowej, nie przyczynią się do pogorszenia stanu zachowania zabytku ani w inny sposób nie naruszą jego wartości.
- Działania projektowane w ramach adaptacji nie mogą doprowadzić do zmiany w sposobie ukształtowania bryły budynku i kompozycji architektonicznej jego elewacji zewnętrznych. Zmiana

sposobu użytkowania jest dopuszczalna w takim zakresie, który pozwoli na zachowanie zasadniczych elementów rozplanowania wnętrza i ich wyglądu.

- Funkcje, które wiążą się z koniecznością istotnej ingerencji w tkankę zabytkową, należy lokalizować w obrębie stref już przekształconych i bez szkody dla walorów ekspozycyjnych obiektu. Do niezbędnego minimum należy ograniczyć obszary działań o charakterze inwazyjnym, związane z budową instalacji technicznych, przy założeniu stosowania wysokich standardów jakościowych i estetycznych oraz odwracalności projektowanych rozwiązań.
- Dopuszcza się wykonanie izolacji fundamentów pod warunkiem, że działanie to nie doprowadzi do pogorszenia stanu zachowania zabytku. Wybór sposobu zabezpieczenia przeciwwilgociowego fundamentów powinien zostać dokonany po uprzednim rozpoznaniu obiektu i przeprowadzeniu odpowiednich badań, wskazujących na przyczyny i charakter zawilgocenia ścian.
- W zakresie termomodernizacji dopuszcza się jedynie zastosowanie takich rozwiązań, które nie doprowadzą do zmiany dyspozycji architektonicznej elewacji, ze względu na specyficzną konstrukcję (tzw. mur pruski), czyli poprzez docieplenie ścian obwodowych od wewnątrz.
- Remont elewacji z wymianą pokrycia dachowego i obróbek deszczowych winien uwzględniać zachowanie pierwotnego charakteru budynku i jego charakterystycznych cech (w tym form utrwalonych w archiwalnej ikonografii).
- Stolarka otworowa, okienna i drzwiowa - do zachowania, w sytuacji uzasadnionej złym stanem zachowania, dopuszczalne jest jej odtworzenie, wierne w zakresie formy i charakteru.
- Dopuszcza się modyfikację układu wnętrza, w takim zakresie, który nie zakłóci istotnych cech rozplanowania, dokumentujących pierwotną funkcję obiektu.
- Wykończenie i aranżacja wnętrza w sposób dostosowany do pierwotnego charakteru, w nawiązaniu i z wykorzystaniem zachowanych elementów historycznego detalu; z zastosowaniem rozwiązań materiałowych i technologicznych odpowiednio dostosowanych do stanu zachowania i charakteru struktury budowlanej zabytku, w odpowiednim standardzie, gwarantującym należyłą trwałość i najwyższą jakość estetyczną.
- Zagospodarowanie terenów przyległych, w tym wykonanie nawierzchni placu przed budynkiem, należy ukształtować odpowiednio do zabytkowego kontekstu pod względem doboru materiału (z uwzględnieniem charakteru pierwotnego opracowania), a także w sposób zapewniający właściwe odprowadzenie i swobodne odparowanie wód opadowych.

Z up. łódzkiego Wojewódzkiego
Konservatora Zabytków
KIEROWNIK DELEGATURY W SIERADZU

Elżbieta Bąbka-Florbańcz

a.a.